Lietas Nr. C24089917
Lietas arhīva Nr. C-0899-17/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2017.gada 26.maijā

Ogres rajona tiesa: tiesnesis Dz.Melbārdis
Ogrē, Brīvības ielā 6, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 31.martā prasītāja /pers. A/ cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/, kurā pamatojoties uz Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" un Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr. 665 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundu tarifa likmi", lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturlīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. C/ uzturam ik mēnesi 140 *euro*, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, sākot no prasības celšanas brīža līdz bērnu pilngadībai, noteikt, ka uzturlīdzekļi tiek ieskaitīti prasītājas kontā līdz katra mēneša 15.datumam un noteikt, ka spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

[2] Atbildētājam atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21] panta pirmās daļas prasībām uz viņa faktisko un deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[22] panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības. Sūtījums no deklarētās dzīvesvietas atgriezts atpakaļ tiesā ar norādi "beidzies glabāšanas laiks".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumā, kad deklarācijā norādīta papildu adrese – pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1]pirmās daļas 3.punktam, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti: septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1]panta otrajai daļai tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi [..] un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu [..].

Tiesa atzīst, ka tā savu pienākumu par prasības celšanu, tiesas sēdes paziņošanas laiku un vietu, kā arī par sprieduma pieejamības datumu, ir izpildījusi.

[3] Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētāja rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti, iebildumi nav celti, lūgumi nav pateikti. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21] panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

[4] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē un tiesa nav uzskatījusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, līdz ar to, 2017.gada 9.maijā pieņemts lēmums un pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un sprieduma noraksts pusēm būs pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 26.maijā.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, bet apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Ar lietas materiālos esošo dzimšanas apliecības Nr. AC 0099019 kopiju (*lietas 8.lapa*) pierādīts, ka puses ir 2004.gada 17.decembrī dzimušā /pers. C/ vecāki.

Atbildētājs nav apstrīdējis faktus, ka viņa nepilngadīgais bērns dzīvo kopā ar prasītāju.

Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem. Atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai un otrajai daļai vecākiem ir pienākums samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli bērnu uzturēt (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana – garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam (sk. Civillikuma 177.panta ceturto daļu)). Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Lai noteiktu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar pušu paskaidrojumiem, ir: 1) jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses; 2) jāizvērtē vecāku mantas stāvoklis un spēja šādu summu segt (vecākiem bērni jāapgādā atbilstoši katra ienākumiem un mantas stāvoklim); 3) bērna uzturam noteikto summu jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanai.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz [..] vispusīgi, pilnīgi

un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

[6] Konkrētajā gadījumā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja ikmēneša uzturlīdzekļus bērna uzturam 140 *euro* apmērā, iesniedzot bērna uzturam nepieciešamo ikmēneša izdevumu aprēķinu (*lietas 6.lapa*) par kopējo summu mēnesī 314,70 *euro*, pievienojot aprēķinu pamatojošus pierādījumus (*lietas 15.-18.lapa*).

Izvērtējot uzturlīdzekļu aprēķinā (*lietas 6.lapa*) norādītās pozīcijas, tiesa konstatē turpmāko.

[6.1] Prasītāja norāda, ka dzīvokļa īres, komunālie izdevumi mēnesī sastāda vidēji 86 *euro*, kas nepieciešams bērnam.

No lietā esošajiem datiem no VMIS redzams, ka prasītājas deklarētā adrese ir /adrese/. Savukārt no lietā esošās Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2016.gada 14.novembra izziņas redzams, ka prasītājas deklarētajā dzīvesvietā ir reģistrētas 4 personas, tajā skaitā prasītāja, /pers. F/, /pers. G/ un prasītājas dēls /pers. C/ (turpmāk – bērns) (*lietas 11.-12.lapa*).

Kā redzams no lietas materiālos esošās DzĪks "Brīvības,5" izsniegtās izziņas /pers. F/ aprēķināta un, kas ir nomaksāta, komunālo pakalpojumu un apsaimniekošanas maksa (*lietas 15.lapa*). Tiesa veicot aprēķinu, secina, ka vidēji mēnesī ir veikti maksājumi 79,32 *euro* apmērā.

Tomēr no lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka dzīvesvietā reģistrētas 4 personas, līdz ar to vidējais aprēķins mēnesī dalāms uz 4 personām un t.i., 19,83 *euro* no 1 personas.

Tiesas ieskatā 19,83 *euro* var tikt ietverta uzturlīdzekļu maksājumos, kā maksājumi par mājokļa izdevumiem. Tiesa atzīst par vispārzināmu faktu to, ka bērniem izdevumi par mājokli noteikti rastos pat tajā gadījumā, ja prasītāja kopā ar bērniem dzīvotu īrētā dzīvoklī.

Tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu summu par mājokļa izdevumiem bērnam 19,83 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā.

Daļā par dzīvokļa īres, komunālo pakalpojumu izdevumiem mēnesī 66,17 *euro* apmērā prasījums noraidāms. Tādejādi minētā summa izslēdzama no uzturlīdzekļu aprēķina.

[6.2] Prasītāja norāda, ka gāzes izdevumiem mājoklī bērnam ik mēnesi nepieciešami 9 *euro*. Minētā summa pamatota ar AS "Latvijas Gāze" kases ieņēmuma orderī norādīto, no kura redzams, ka gada maksājums ir 102,09 *euro* (*lietas 18.lapa*). Veicot aprēķinu, mēnesī tas sastāda 8,51 *euro*.

Ņemot vērā, ka minētā summa tiek dalīta uz četriem, bērna daļa būs 2,13 *euro* mēnesī, tādejādi tiesa atzīst, ka izslēdzama summa 6,87 *euro* apmērā no uzturlīdzekļu aprēķina.

[6.3] Prasītāja norāda, ka elektrības izdevumiem mājoklī bērnam ik mēnesi nepieciešami 41,41 *euro*. Minētā summa pamatota ar "Elektrum Universālais" paziņojumu, no kura redzams, ka izlīdzinātais ikmēneša maksājums ir 41,41 *euro* mēnesī (*lietas 16.lapa*).

Ņemot vērā, ka minētā summa tiek dalīta uz četriem, bērna daļa būs 10,35 *euro*, tādejādi tiesa atzīst, ka izslēdzama summa 31,06 *euro* apmērā no uzturlīdzekļu aprēķina.

[6.4] Prasītāja norāda, ka pārtikas izdevumi bērnam ir 130 *euro* apmērā ik mēnesi.

Tiesa atzīst par vispārzināmu faktu, kas nav jāpierāda, ka bērnu ikdienas aprūpei vajadzīgi līdzekļi pārtikas iegādei un izdevumi par bērnu ēdināšanu atzīstami kā regulārie un primāri nepieciešamie izdevumi.

Tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu summu par pārtiku bērnam 130 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā.

[6.5] Prasītāja norāda, ka bērna apģērbu un apavu iegādei ik mēnesi nepieciešami 9 *euro*.

Nav šaubu, ka bērns aug un viņam ir nepieciešams iegādāties apģērbu un apavus.

Tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu summu par apģērbu un apavu iegādi bērnam 9 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā.

[6.6] Prasītāja norāda, ka bērnam kancelejas preču iegādei ik mēnesi nepieciešami 6 *euro* mācību gada mēnesī.

Minēto summu 6 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu.

[6.7] Prasītāja norāda, ka bērnam higiēnas preču iegādei ik mēnesi nepieciešami 5 *euro* mēnesī.

Minēto summu 5 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu.

[6.8] Prasītāja norāda, ka bērnam medikamentu iegādei un ārsta apmeklējumiem ik mēnesi nepieciešami 8 *euro*.

Tiesa pieņem, ka bērns katru mēnesi neslimo, tomēr, tiesas ieskatā vitamīnus iespēju robežās ieteicams lietot regulāri, bet izdevumi akūtas saslimšanas gadījumā nav samērojami ar 8 *euro* mēnesī, līdz ar ko ikmēneša noteiktie izdevumi, kā arī atlikums pēc vitamīnu iegādes, veido uzkrājumu, kuru prasītāja var izmantot vienreizējiem gadījumiem. Par ārsta apmeklējumu bērniem lielākoties nav jāmaksā, to nodrošina valsts.

Tādejādi minēto summu 8 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu.

[6.9] Prasītāja norāda, ka izklaides un aktīvās atpūtas apmaksai ik mēnesi nepieciešami 13 *euro*.

Nav noliedzams, ka kultūras pasākumu apmeklēšana, aktīvā atpūta nepieciešama bērna garīgai attīstībai.

Tādejādi minēto summu 13 *euro* apmērā ik mēnesi visa gada griezumā tiesa atzīst par samērīgu un adekvātu.

[6.10] Prasītāja norāda, ka mājas un mobilā tālruņa izdevumiem bērnam ik mēnesi nepieciešami 12 *euro*.

Lietas materiālam nav pievienots neviens pierādījums, ka bērns izmanto mājas un mobilu tālruni.

Tādējādi summa 12 *euro* apmērā par mājas un mobilā tālruņa izdevumiem izslēdzama no uzturlīdzekļu aprēķina.

[6.11] Prasītāja norāda, ka interneta izdevumiem bērnam ik mēnesi nepieciešami 19,63 *euro*.

Lietas materiāliem pievienots viens SIA "Baltcom" 2016.gada 10.novembra rēķins (*lietas 17.lapa*), no kura redzams, ka par periodu no 2016.gada 1.decembra līdz 2016.gada 31.decembrim /pers. G/ veicams maksājums 19,63 *euro* apmērā, ko veido Digitālā TV (standarta) + internets un tematiskā paka (bērnu).

Tā kā /pers. G/ ir reģistrēts prasītājas dzīvesvietā, pieļaujams, ka televīziju un internetu lieto arī bērns, tādejādi atzīstams, ka par bērnam nepieciešamajiem izdevumiem ir atzīstami arī televīzijas un interneta izdevumi.

Ņemot vērā, ka minētā summa tiek dalīta uz četriem, bērna daļa būs 4,91 *euro*, tādejādi tiesa atzīst, ka izslēdzama summa 14,72 *euro* apmērā no uzturlīdzekļu aprēķina.

[7] Tiesa izvērtējot prasītājas uzturlīdzekļu apmērā norādīto atzīst, ka nepieciešamie izdevumi bērnam ik mēnesi, pēc prasītājas norādītā aprēķina un iesniegtajiem pierādījumiem kopā ir 208,22 *euro*. Tā kā pienākums gādāt par bērnu līdz pilngadībai gulstas uz tēvu un māti, bērna uzturam noteikto summu jāsadala proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim, ievērojot katra vecāka ieguldījumu bērna uzturēšanai.

Kā redzams no prasītājas norādītajām ziņām par ienākumiem (*lietas 13., 14. lapa*), prasītājas vidējie darba ienākumi (bez iespējamiem sociālās apdrošināšanas pabalstiem) pēc nodokļu nomaksas gada griezumā ir 5600,88 *euro*, kas mēnesī sastāda vidēji 466,74 *euro*, kas vairāk kā divas reizes pārsniedz norādīto bērnam nepieciešamo summu, kas savukārt norāda, ka prasītāja var segt savu vecāka daļu no bērnam nepieciešamajiem izdevumiem.

Līdz ar to, tiesas ieskatā, no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami uzturlīdzekļi valstī noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, jo prasītāja nav iesniegusi pietiekošus pierādījumus, lai tiesa gūtu pārliecību, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam 140 *euro* apmērā.

Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai, uzturlīdzekļus 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Valstī noteiktā minimālā mēnešalga no 2017.gada 1.janvāra ir 380 *euro*.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, uzturlīdzekļu apmērs neprasa vērtēt prasītājas un atbildētāja mantisko stāvokli.

Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 atzinis, ka, iztulkojot Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad prasība iesniegta tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu kā uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi un atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi /pers. C/ uzturam valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā no prasības celšanas dienas līdz bērna pilngadībai, nosakot, ka uzturlīdzekļu apmērs nevar būt mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērna uzturam.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi /pers. C/ uzturam 114 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz bērna pilngadībai, sākot no 2017.gada 31.marta.

Noraidāms prasījums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu 26 *euro* apmērā.

[8] Prasītāja lūgusi tiesu noteikt, ka uzturlīdzekļi maksājami līdz katra tekošā mēneša 15.datumam.

Tiesa, ņemot vērā bērna intereses, uzskata, ka šāds lūgums nav pamatots, jo Civilprocesa likuma 195.pants (spriedums par naudas summas piedziņu) nenoteic, ka tiesai, piedzenot periodiskus maksājumus, būtu spriedumā jānorāda konkrēts datums, līdz kuram samaksa veicama. Atbildētājam spriedums jāpilda un tiesas piedzītie uzturlīdzekļi jāmaksā katra mēneša ietvaros līdz attiecīgā mēneša pēdējam datumam.

[9] Civilprocesa likuma 33.panta otrās daļas 2., 3.punkts noteic, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Ievērojot to, ka prasītāja, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvota, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva, kuras apmērs aprēķināts atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktam, 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam – 205,20 *euro*.

Saskaņā ar lietā esošo uzziņu (*lietas 2.lapa)* lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,27 *euro*, kas arī piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Vienlaicīgi tiesa pusēm izskaidro, ka Civilprocesa likuma 203.panta ceturtā daļa noteic, ka ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums, kuru no atbildētāja piespriesti maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[27] panta otro daļu tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 204.[1], 250.[25] un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam sākot no 2017.gada 31.marta 114 *euro* (viens simts četrpadsmit *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz bērna pilngadībai. Samaksa veicama uz prasībā norādīto prasītājas kontu Nr./konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par uzturlīdzekļu piedziņu 26 *euro* apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu – 205,20 *euro* (divi simti pieci *euro* un 20 centi). Dokuments, kas apliecina valsts nodevas samaksu, iesniedzams tiesas kancelejā vai atsūtams pa pastu Ogres rajona tiesas kancelejai Brīvības ielā 6, Ogrē, LV-5001.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,27 *euro* (seši *euro* un 27 centi). Dokuments, kas apliecina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, iesniedzams tiesas kancelejā vai atsūtams pa pastu Ogres rajona tiesas kancelejai Brīvības ielā 6, Ogrē, LV- 5001.

Noteikt termiņu atbildētājam sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka, maksājumu apstiprinošie dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Ogres rajona tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Ogres rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis Dz.Melbārdis